

33.

Беседила из Стапара Мара:
Где јесени, како се зелени!
Свака ми је јесен мила била,
Ова ми је јесен зацрнила.
Наши веле, да мене удаду,
Ал' не веле, да за дику даду,
Већ на страну, за дику незнану.

*

34.

Бог убио моју милу маму,
Моју маму и дивину нану!
Што растави два цвета са света!
Ко је мене раставио с диком,
Нем'о среће, нит' самртне свеће,
Нит' свог добра, нит' самртна гроба!

35.

За ћерћевом девојчица седи,
Везак везе, очима беседи:
Очи моје, пуне сте хунцута!
Све желите, дику да видите,
Кад видите — ви се застидите!